

ע"פ 14142/09/18 - איליין מיסטיק רוז נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 14142-09-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

איליין מיסטיק רוז
ע"י ב"כ עו"ד שני פוגודה

המעוררת

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום 18.7.18

בת"פ 16831-08-17.

כללי

1. המעוררת הורשעה על יסוד הודאתה בכניסה למקום מגורים כדי לבצע עבירה (2 עבירות), גניבה (2 עבירות), הונאה בכרטיס חיוב (4 עבירות) והחזקת נכס החשוד כגנוב. המעוררת נדונה ל - 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי למשך 4 חודשים על עבירה מסוג פשע ומאסר על תנאי למשך שני חודשים על עבירה מסוג עוון. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל.

2. ואלה המעשים: ביום 20.7.17 נכנסה המעוררת לחדר בכפר נופש בקיבוץ אלמוג וגנבה טלפון נייד ובו כרטיס זיכרון. ביום 25.7.17 נכנסה המעוררת לחדר אחר בכפר הנופש וגנבה ארנק, שהכיל כרטיס אשראי, רישיון נהיגה וכסף מזומן. לאחר מכן רכשה המעוררת בחנות הנוחות שבתחנת הדלק פז שער הגיא באמצעות כרטיס האשראי, סיגריות ושתייה בסכום של ₪ 87.5, בחנות בתל אביב רכשה מוצרים בסכום כולל של ₪ 121, ובשתי חנויות בקניון עזריאלי ניסתה לקנות מוצרים בסכומים שבין ₪ 254-676, שלא אושרו ע"י חברת האשראי. ביום 29.7.19 במלונית בתל אביב, החזיקה המעוררת בחדרה רכוש החשוד כגנוב, שכלל, בין היתר, תיקים, ארנקים, תכשיטים, פרטי לבוש שונים ומשקפי שמש.

טענות הצדדים

עמוד 1

3. נטען כי העונש שהוטל על המערערת מחמיר באופן קיצוני ביחס לנסיבות ביצוע העבירות. במקרה דנן, מדובר בעבירות רכוש שאינן מהחמורות ביותר, ובתוך כך, מעשי המערערת אינם ברף החמור של עבירות אלה. מעשיה חסרי כל תחכום, בשני האישומים הראשונים היא נכנסה ולא התפרצה, ובכל פעם גנבה חפץ אחד. ניסיונותיה לבצע רכישות בכרטיס האשראי הגנוב כשלו ובסופו של דבר נגרם נזק פעוט של כמאתיים שקלים, וגם לוא היו מושלמות העסקאות שנדחו, מעשיה של המערערת היו מסתכמים באלף ₪, כך שאין מדובר בסכומי עתק המהווים נסיבה להחמרה מיוחדת בענישה. באשר לאישום השלישי, מדובר בחדר שבו גרו שותפים נוספים, שהצהירו במשטרה כי חלק מהרכוש שנמצא שייך להם. בכל שלושת האישומים, המערערת לא פעלה לבדה ואף לא היתה הרוח החיה מאחורי המעשים. במקביל אליה נעצרו שלושה חשודים נוספים, שאחד מהם היה בן זוגה ועובד לשעבר במלון בו בוצעו הגניבות, והתגורר ביחד עם המתלוננת בחדר בו נמצא הרכוש החשוד כגנוב. מעורבים אלה לא הועמדו לדין בשל היעדר ראיות מספיקות, אך ב"כ המאשימה לא הכחיש את מעורבותם והוסכם כי הודעותיה של המערערת במשטרה יוגשו והצדדים יהיו רשאים להפנות אליהם בטענותיהם. מכאן מבקשת הסנגורית לקבוע כי שגה בית משפט קמא בקבעו כי טענות המערערת ביחס לחלקם של האחרים אינן מגובות באותן הודעות שהוגשו (סע' 12 לגזה"ד). עוד נטען כי למערערת אין הרשעות קודמות, וכי מצבה הנפשי מקרב אותה במידת מה לסייג האחריות הפלילית, היא אובחנה כבעלת הפרעת אישיות וסובלת משיפוט ותובנה חלקיים בשילוב עם התמכרות לסמים. זאת, בצירוף התרשמות שירות המבחן ממנה, מצדיקים הקלה בקביעת מתחם הענישה ההולם למעשיה. עוד נטען כי את קשיה של המערערת להשתלב בתוכניות השיקום והטיפול יש לבחון מתוך התחשבות במצב נפשי וקוגניטיבי זה, ולהתחשב בכך שלמרות נשירתה מפרויקט הגמילה מסמים היא מסרה ארבע בדיקות שתן נקיות מסמים, הצליחה להתמיד בשתי תוכניות חינוך בנות חודשיים כל אחת ולהתמיד בתעסוקה במפעל היצרני של בית המאסר. הוסף כי בינתיים המערערת שוחררה ממאסרה, אולם עדיין נטען כי עונשה חמור יתר על המידה, גם לעומת מקרים אחרים. המערערת מתכננת להישאר בהוסטל בו היא מצויה היום (הוגש גם מסמך מההוסטל), אולם כיום מעמדה בהוסטל הוא של "אסירה ברישיון", מצב בו מוטלות עליה מגבלות רבות, בעיקר מחוץ להוסטל, והיא זקוקה לליווי ביציאותיה מההוסטל, מצב המקשה טיפול על ידה בנושאים רבים. היכולת של המערערת לצלוח את ההליך הטיפולי קשורה גם למצבה זה. מכל אלה יש לקבל הערעור.

המערערת צרפה מכתב בו הביעה צער על מעשיה, הקושי בקשר רציף עם בתה והקושי לצאת עם ליווי.;; -

ב"כ המשיבה טען כי אין מדובר במקרה המצריך התערבות ערכאת הערעור. לא ניתן לטעון כי המתחם אינו סביר ולוא רק מההחלטות אליהן הפנתה המערערת. המערערת שללה את העובדה שהיו מעורבים אחרים באירוע. שירות המבחן ציין כי המערערת לא שיתפה פעולה ולא קיבלה אחריות ממשית. וכן, אין במסמך מההוסטל התייחסות לכך שמעמדה כאסירה ברישיון מפריע לדבר מה, ובכל מקרה, מעמדה כאסירה ברישיון עומד להסתיים בעוד כחודשיים.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינה של המערערת עולה, בין היתר, כי הינה ילידת 1989, כבת 29 שנים, רווקה ואם לילדה בת 4.5, אותה מגדלים הוריה, שמונו ע"י בימ"ש לענייני משפחה כמשפחת אומנה על רקע חוסר תפקוד של המערערת ואבי הילדה. למערערת אין הרשעות קודמות. הביעה צער וחרטה על ביצוע העבירות, אך התקשתה לקחת אחריות מלאה על ביצוען ומסרה אינפורמציה סותרת. הומלץ לגזור עליה מאסר בפועל ולשלבה בהליך טיפולי מתאים במסגרת המאסר.

דין

5. לזכות המערערת עומדת הודאתה במיוחס לה, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקחה על המעשים, הבעת חרטה והעדר הרשעות קודמות.

לחובת המערערת נזקף מספר העבירות שביצעה בפער של ימים בודדים וכלפי קורבנות שונים. מעשיה פגעו אף במלון ובחברות האשראי. בית משפט קמא תיאר בהרחבה בגזר הדין את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיה של המערערת, ובכלל זה עמד על כך ששווי של מכשיר טלפון נייד שנגנב מבעליו עולה על מחיר השוק שלו, ובגניבתו יש משום גרימת פגיעה קשה בשגרת חייו של הקורבן ומתאפשרת חדירה חמורה לפרטיותו. באשר לכרטיס האשראי שנגנב, מכתב האישום עולה כי המערערת לא היססה מלהשתמש בו גם לאחר שעסקה אחת לא אושרה, באופן המעיד על תעוזה. בצד זאת, יש להתחשב בכך שחלק מהרכוש שנגנב הושב למתלוננים ע"י המשטרה, כך שהנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות צומצם במידת מה. בנסיבות דנן נראה כי המערערת לא הפנימה את הפסול במעשיה, היא לא קיבלה אחריות מלאה על המעשים ומתסקיר שירות המבחן עולה כי עמדתה מצמצמת וקורבנית. בנסיבות אלה, צדק בית משפט קמא בקבעו כי יש לשקול גם שיקולים של הגנה על הציבור.

לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ט"ז שבט תשע"ט, 22 ינואר 2019, במעמד ב"כ המערערת, המערערת וב"כ המשיבה.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד